

Навколо світ помолодів,
Повеселішали дерева,
І під мостами у воді
Таке бездоння березневе!
Така навальна і кипуча
І на бульварах, і на кручах
Себе утверджує весна,
Що за рікою балакуча
Язик прикушує луна.
А ми півдня без перекуру
Під бригадирський баритон
Вкладаєм дружно арматуру
І розвантажуюм бетон.
Ми тільки й чуємо:
— Давай!
Лишилось зовсім небагато. —
А я знесилений украй,
Горять долоні від лопати.
Та не клянущу роботу всує,
Бо відкрива мені вона,
Що справжню музику дарує
Лише напружена струна!

1964—1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.